

[Peter Jørgensen.]

dannelser tilrettelægger sit skoleår således, at der bliver en jævnere tilgang til erhvervslivet gennem flere udskrivningsterminer?"

Begrundelse.

I en skrivelse til direktoratet for erhvervsuddannelserne har Teknisk Skoleforening peget på det i spørgsmålet rejste problem. Det faste uddannelsesudvalg har også over for ministeren tidligere peget på dette problem. Situationen er nu yderligere forværret. Da problemet om svigtende lærlingetilgang især gør sig gældende ved antagelser til forskolerne i forårsmånederne, medvirker dette til yderligere vanskeligheder med hensyn til en rationel udnyttelse af lokaler, udstyr og lærerkræfter. Hvis fagene fortsat ønsker det og har en rimelig begrundelse herfor, vil problemet kunne løses ved, at folkeskolen fik varierende ind- og udskrivningsterminer.

På denne måde kunne man få en bedre udnyttelse af de tekniske skoler og undgå unødigt ventetid, som i øjeblikket til forskolerne er op til 9 måneder.

Undervisningsminister *Helge Larsens* svar (12. juli 1971):

Jeg kan naturligvis kun være interesseret i, at de faglige grunduddannelser, herunder den nuværende forskoleundervisning på de tekniske skoler, tilrettelægges således, at uddannelserne ikke i sig selv medvirker til en yderligere svigtende lærlingetilgang.

Det skal her ikke overses, at en del af de problemer, Peter Jørgensen drager frem, vil løses af sig selv, når de erhvervsfaglige grunduddannelser, der nu er i gang på forsøgsbasis, efterhånden afløser den nuværende lærlingeuddannelse. Spørgsmålet om den bedst mulige udnyttelse af de tekniske skolars kapacitet må imidlertid løses, uden at det får konsekvenser for folkeskolens generelle struktur.

Grundlaget for den struktur, der fremgår af folketingsbeslutningen af 30. maj 1969 om en reform af de grundlæggende skoleuddannelser, må være årgangsordnede sammenholdte klasser i folkeskolen.

Det kan næppe afvises, at der med en sådan struktur kunne opereres med halvårslige ind- og udskrivningsterminer i folkeskolen, men umiddelbart må en sådan ordning

give anledning til betydelige vanskeligheder, specielt omkring klassesdannelsen.

Halvårslige ind- og udskrivningsterminer vil nødvendigvis medføre oprettelse af flere klasser med deraf følgende øgede krav til antallet af lærerkræfter og lokaler. For enkeltsporede skoler ville disse øgede krav blive så store, at grundlaget for sådanne skolars eksistens ville bortfalde, og selv for flersporede skoler måtte der utvivlsomt blive tale om en forøgelse af klassetallet inden for det samme samlede elevtal.

Med den udvidede undervisningspligt, der nu står for sin gennemførelse, ville der på kortere sigt alene kunne gennemføres halvårslige udskrivningsterminer for eleverne på 10. klassetrin. En ordning, der tillige omfattede eleverne på 9. klassetrin, ville først kunne få virkning i løbet af en længere år-række.

Men hertil kommer, at spørgsmålet berører områder, der ligger uden for folkeskolen og erhvervsuddannelserne, idet det også har relation til andre efterfølgende uddannelser (HF, gymnasium og hermed de videregående uddannelser).

Af *Bernhard Bønnsgaard* til ministeren for europæiske markedsanliggender (8. juli 1971):

„Kan ministeren give oplysning om, hvor langt regeringen er nået i sine overvejelser af, hvordan man vil tilrettelægge den oplysningskampagne, der bør gå forud for folkeafstemningen om Danmarks eventuelle indtræden i fællesmarkedet?“

Begrundelse.

Der foreligger nu flere oplysninger, bl. a. en gallupundersøgelse, der viser, at offentligheden i høj grad føler et behov for oplysninger om fællesmarkedet, og at man — uanset om man er tilhænger eller ej — finder en sådan kampagne nødvendig.

Ved tidligere danske folkeafstemninger har man i høj grad overladt oplysningsarbejdet om folkeafstemningernes indhold til partierne. Dette gjaldt således afstemningen om jordlovene i 1963.

Det føles utilfredsstillende, at oplysningskampagner af denne art overlades alene til partierne, fordi det derved kan komme til at afhænge af tilfældigheder, om alle relevante